

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ CATALANA

Numero 12
Any 1

PUBLICACIÓ DEL
CATALUNYÀ, GRUP N.R.

Octubre 10, 1940.
Santiago de Cuba.

C R O N I C A .

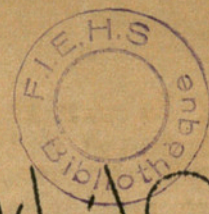
La dissort ha portat a terres d' Amèrica, a molts de catalans. Es a ells, preferentment, als qui adresem aquesta Crònica. No ens proposem pas mortificar a ningú. Çó que nosaltres volem dir, és com un d'aquells consells dels vells als joves; dels qui portem 20, 30 i fins més anys i tot, als nou-vinguts. Volem parlar-los dels que són i representen les Entitats Catalanes d' Amèrica.

Es just que volguem fer-ho. Vosaltres haveu experimentat intensament i de prop una tragèdia, la més gran de nostra història, i haveu vingut aci, no per vostra pròpia voluntat, sino arrencats violentament dels vostres, com a conseqüència de la desfeta. Teniu davant vostre, encara, el dur problema del viure, per resoldre. I és lògic pensar que tot çó que haveu passat i el que passeu, hagin portat amargors a vostra ànima, desil.lusions i desenganys i hagueu sofert injustícies i vostre cor experimenti reaccions diverses en recordar coses passades. És lògic també pensar que us trobeu subjectes a prejudicis d'orde partidista, perquè pogueu creure que el que us ha succeït, fou culpa d'una fracció i no pas del conjunt.

En referir-nos és perquè no voldriem pas que perdurés entre nosaltres i molt menys que se'n fes víctimes innocents a les Entitats Catalanes. A Amèrica, tots som catalans i res més que catalans; no ens referim ara a aquell grau d'intensitat que cada català senti l'ideal de llibertat, sino al fet de que aquí no experimentem la humiliació d'ésser catalans i som una col.lectivitat que se'ns respecta i fins admira per nostres virtuts racials, ben nostres! i tenim guanyat un prestigi al qual hi han contribuït les Entitats Catalanes amb la seva actuació patriòtica i res més que patriòtica practicant nostres costums i tradicions. D'aquest propi prestigi n'haveu participat vosaltres en arribar a terres d' Amèrica.

Les Entitats Catalanes, són el perllongament de nostra Pàtria. Trossos de Catalunya en cada país d'Amèrica.

No confonguéssiu pas el seu esperit amb el d'aquelles Societats Recreatives de vostre poble. El seu origen és immaculat. És aquesta mateixa enyorança que ben tractada és creadora de les coses més grans i fins de nostres millors accions, que vosaltres experimentareu ara, que aplegà als primers catalans d'un lloc i de l'altre d'aquestes terres i com una família, verídaders germans, crearen una casa comuna, una llar. Allí practicaren les costums de la Pàtria enyorada i les seves gestes, perquè en sentien necessitat d'aixó també, que no sols de pa viu l'home. Després en vingueren d'altres i s'hi trobaren bé en aquell ambient que havia creat l'amor a la Pàtria, i aquelles entitats prengueren forma, adquiriren personalitat, es feren grans i tingueren orfeons, quadres escènics, revistes, i tingueren de tot. Tothom hi ha conviscut dintre d'elles on ha experimentat la Pàtria íntegrament. Si alguna, atenent a altre orde de preocupacions, ha tractat de limitar aquest sentit total de la Pàtria, ha mort. De preocupacions sempre n'hi han hagut i n'hi hauran; no és pas un exclusivisme dels temps d'ara. La seva intensitat queda condicionada al medi ambient. La humanitat està en evolució constant; una fórmula mor i ja ha nascut l'altra. Però la Pàtria és un sentiment que no mor mai, està en nostra pròpia naturalesa.

713-1